

kommende Tilfælde sende dem ud for at forsvare vort Land. Hvilket Udfald man end vil komme til ved de fremtidige Overvejelser af vort Forsvarsvæsens Ordning, kan der ingen Tvivlvære om, at vi skulle have et Feltartilleri; og da dettes forholdsvis Størrelse, som tidligere anført, er saasærdeles ringe, er det taget saa knapt som muligt, naar man efter det foreliggende Forslag paaregner en ny Kanon til at sætte i Stedet for hver af det nuværende Artilleris Kanoner. Der sker herved intet andet, end at man tilvejebringer en nødvendig Erstatning for opbrugte Sager og saaledes fastholder den Ordning, som er forudsat i de gældende Love. Jeg beder derfor det høje Folketing om at behandle Lovforslaget med Velvillie; det vilde være et stort Ansvar at lade den nuværende Bevæbning af Feltartilleriet forblive uforandret, et Ansvar, som jeg i ethvert Tilfælde ikke kunde bære.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

Forhandlingen genoptoges.

Nielsen-Grøn: Det, jeg nærmest har tænkt at tale om i Dag, er lokale Interesser fra den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere. Der er en Sag, som er temmelig ny her i Landet, men som man dog i den sydlige Del af Aarhus Stift har taget op, det er Børnehjem for kirtelsvage. Man har begyndt med at oprette et Kirtel-Børnehjem i Odder. Pleje- og Børnehjemsforeningerne, der heldigvis ere voksede saa stærkt her i vort Land, have følt det som en Pligt og en god Opgave at løse ogsaa at skaffe Hjem for de stakkels kirtelsvage Børn. Det er ofte besværligt at faa saadanne Børn anbragte, fordi der er mange Plejeforældre, som ellers ville tage sig rigtig pænt og godt af de stakkels forældreløse Børn, og ere kede af at faa kirtelsvage Børn i Huset. Man har saa oprettet et Børnehjem for kirtelsvage Børn alene, og dette Hjem er bestemt til 20 Børn. Og foruden at sørge for, at Børnene faa Kost og Næring, har Foreningen og

saa sørget for, at de samtidig faa en god Opdragelse. Ved Siden af dette har man holdt Læge til dem og givet dem Søbade, Medicin o. s. v., og alt dette har man gjort for en Betaling af 160 Kr. aarlig pr. Barn. Man vil se, at det er meget billigt, men det er ogsaa saa billigt, at det i Længden ikke kan gaa. Paa Sanatoriet ved Refsnæs koster et Barns Ophold aarlig 365 Kr., men her har man som sagt vovet at gøre Forsøget med at tage Børnene til en Betaling af 160 Kr. Det har man kunnet af den Grund, at det har været menneskekærlige Sjæle, kan man gerne sige, der have taget fat paa den Sag. Man har haft en Forstanderinde, Frøken Holbek, der aldeles gratis nu i flere Aar har ledet dette Børnehjem. Det er urimeligt at forlange, at en Kvinde skal blive ved med en saadan Gerning Aar ud og Aar ind uden at faa Spor af Erstatning derfor. Paa samme Maade har Sygehuslæge Frandsen ganske gratis haft et stort Arbejde her. Men det er urimeligt, hvor god en Mand, han saa end er, at han skal blive ved i Længden med at gøre den Gerning uden at faa nogen Erstatning derfor. Jernbanebestyrelsen for Hads og Nings Herreders Jernbane har ydet Børnene fri Rejse fra Odder til Hou, hvor de have faaet fri Søbade, og hvor man ved velvillige og opofrende Menneskers Hjælp har kunnet give Børnene gratis et Maaltid Mad efter Badet. Man har endogsaa ved Bistand af gode Mennesker gjort endnu mere for Børnene ved at leje de svageste ind hos Fiskerne i Hou, saa at der er gjort alt, hvad der kan gøres, uden at man har forlangt Støtte af Statskassen for nu. Der er bygget et Hjem, og Byggegrunden er skænket af Hofjægermester Holstein-Rathlou, og han har desforuden ofret 50 Kr. aarlig og bliver ved dermed, men man kan jo ikke i Længden blive ved at benytte den private Offerberedvillighed. Derfor har man nu tilladt sig at henvende sig først til Kultusministeren, som det jo ikke sorterer under, da det er et Hjem for kirtelsvage Børn. Jeg vil derfor tillade mig at henvende mig til den højtærede Justitsminister og bede ham om at se med Velvillie paa denne Sag og støtte den. Formanden, Pastor Thøgersen i Odder, har til mig udtalt, at kunde de endda faa 30 à 50 Kr. mere til hvert Barn, vilde de kunne naa til at beholde Børnene hele Tiden — for det er desværre ogsaa saaledes, at der er fattige Folk, som ikke i Længden kunne faa Raad til at have deres Børn der, og som have været nødt til at tage dem der-